

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA
8. PON Prešernov dan	18.h + Jožica Kopač, obl.	 <p>Kultura je zelo pomemben del vsakega naroda. Ne pozabimo na lepoto slovenskega jezika in bogato kulturno dediščino. Skrbimo za kulturo srca in medsebojnih odnosov.</p> <p>Pepelnična sreda</p> <p>Obred pepelenja bo med jutranjo in večerno sveto mašo. Ob 10. uri bo samo pepelenje. V času pandemije je obred prilagojen razmeram.</p> <p>Postni čas je spokorni čas in obdobje priprave na veliko noč. Kristjani spremljamo Kristusa v trpljenju na poti k velikonočni zmagi življenja nad smrtjo. Namen posta je poglobitev osebne povezanosti z Bogom v molitvi in odpovedi določeni razvadi ter dobra dela. Strogi post je na pepelnico in veliki petek; zdržek od mesa pa vsak petek v postnem času.</p>
9. TOR sv. Apolonija	7.30 + Petrevčičevi 18.h + Albin Bradeško	
10. SRE sv. Sholastika	18.h + Marija Lužovec	
11. ČET Lurška Mati božja	18.h + Anica Šašelj	
12. PET sv. Humbelina	18.h + Nada in Janez Sitar	
13. SOB sv. Jordan Saški	18.h + Vida Kovačič	
14. NED 6. ned. med letom	9.h za župljane (splet) 10.30 + Valentin Rozman	
15. PON sv. Klavdij	18.h + Gizela Zorec, pogrebna	
16. TOR sv. Julijana Koprška	7.30 + za pomorjane v Etiopiji	
17. SRE ++ Pepelnica	7.30 + v zahvalo za operacijo 10.h obred pepelenja 18.h + Ivanka Šveglj	
18. ČET sv. Frančišek Regis	18.h + Marica Roblek	
19. PET sv. Konrad iz Piacen.	18.h + Rezka Jurajevčič	
20. SOB perzijski mučenci	18.h + Milka Blaznik	
21. NED 1. postna nedelja	9.h za župljane (splet) 10.30 + Martina Benedičič	
<p>Ključ jutra in ključavnica večera</p> <p>Pastoralno delo v Cerkvi še vedno teče pod pogoji pandemije v skladu s predpisi NIJZ. Marsikaj bo počakalo, pa se svet zato ne bo podrl. Jezus je z nami. Približajmo se mu z molitvijo. Molitev družine, otroka in staršev naj bo ključ jutra in ključavnica večera. »Tebe ljubim, Stvarnik moj« naj bo jutranja misel, »O Jezus, blagoslovi me« ključavnica večera. Med dnevom naj nas spremlja angel varuh, nebeški Oče in mati Marija.</p>		
<p>ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 031 689 110</p>		<p>Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/</p>

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XXIV, številka 3

Kokrica 7.2.2021

Pastirsko pismo za post 2021

Drage sestre in dragi bratje!

Božja beseda, ki smo ji pravkar prisluhnili, nam je še posebej blizu v teh mesecih, ko se v razmerah epidemije borimo za svoje zdravje ter za zdravje ali celo življenje svojih najbližjih.

Prav tako je med epidemijo prizadeto naše versko življenje v cerkvenem občestvu. Občestveno obhajanje svete maše in drugih zakramentov smo v naših cerkvah začasno prekinili, da ne bi ogrožali svojega in tujega zdravja. Upali smo, da to ne bo trajalo dolgo, a nas je epidemija prikrajšala celo za slovesno obhajanje velikonočnih in nato še božičnih praznikov. Seveda nam nič ne more preprečiti obhajanja verskih resnic Jezusovega rojstva

ter njegove smrti in vstajenja z molitvijo in premišljevanjem Božje besede tako v ožjem krogu, kot v duhu skupaj z vsem cerkvenim občestvom. Kajti sodobna tehnična sredstva nam omogočajo medsebojno povezanost, kakršna še pred desetletjem ni bila mogoča. To smo tudi s pridom uporabljali. A nobena oddaja po televiziji ali spletu (internetu) ne more enakovredno nadomestiti nedeljskega obhajanja svete evharistije v krogu župnijskega občestva, kakor ne more noben telefonski pogovor enakovredno nadomestiti ljubečega objema ali osebnega prijateljskega druženja. V tem času prisilne odsotnosti od rednega nedeljskega skupnega obhajanja svete evharistije smo lahko še bolj začutili, da biti pri sveti maši ni zgolj opazovanje tega, kar se dogaja pri oltarju. Ko smo pri maši, se v živo udeležujemo skrivnosti Jezusove zadnje večerje, ki doseže svoj vrhunec s svetim obhajilom. Sedaj bomo lahko še bolj razumeli krščanske mučence, ki so se rajši izpostavljali smrtni nevarnosti, kakor da bi se odpovedali obhajanju svete evharistije. Vedeli so, da brez nje ne bodo mogli dolgo obstati kot kristjani.

Čiščenje in krašenje cerkve

V januarju letos ni bilo skupnega sestanka v učilnici zaradi razmer. Zahvaljujem se gospe Justi Gašperlin, ki je z dopisom organizirala »pogovor« z voditeljicami stopetih krasilk in čistilk, ki ste v preteklem letu z ljubeznijo opravljale to poslanstvo. Tudi letos ste pokazale pripravljenost. Naj bo vaše delo blagoslovljeno. Upamo, da se bomo med letom, vkolikor se bodo razmere uredile, dogovorili tudi za skupno romanje.

Branje Božje besede I.

Letos v januarju razmere niso omogočile skupnega srečanja bralcev Božje besede. Vsem, ki dejavno sodelujete kot bralci pri bogoslužju, se lepo zahvaljujem.

Da bi bolj poznali liturgična pravila, vam posredujem nekaj pojasnil:

Branje psalma: Odlomki so prirejani za bogoslužje. Napisani so v obliki pesmi z refrenom. Izvorno se psalm poje (kantor pri ambonu). Če tega ni, je lepše psalm dobro prebrati, kot slabo zapeti.

Na kaj naj bralec posebej pazi? Ne napovedujemo besed »prvo berilo«, »odpev«, »drugo berilo« - z nekaj dodanimi besedami. Ponavljajočo vrstico »odpev« naj bralec izgovarja skupaj z verniki, ker je del občestva vernikov. Ob tem bodo verniki v cerkvi pozorneje poslušali besedilo psalma, ker se ne bodo bali, da so pozabili refren.

Pastirsko pismo (nadaljevanje)

Jezus pravi, da je hišo treba graditi na skali, ki vzdrži vse viharje. Ta skala je On sam s svojo besedo in svojim Duhom. Gospodarstveniki in politiki že načrtujejo obnovo našega družbenega življenja in poslovanja. Mi pa se bomo posebno v postnem času, ki je pred nami, podali na pot obnovljene vere v Jezusa Kristusa in zvestobe njegovemu nauku v okrilju Cerkve. Tako bomo utrdili hišo svojega življenja na trdni skali.

Danes se veliko govori o zatonu krščanstva v Evropi. Nekateri to celo pozdravljajo. Zdi se, da ne vedo, da si s tem žagajo vejo, na kateri sedijo, da si s tem zasipavajo vodnjak, iz katerega so rodovi pred nami črpali vodo za razcvet evropske kulture, vodo, ki na koncu teče tudi v večno življenje. Jezusov evangelij je bil in ostaja kruh, ki ga Jezus daje za »življenje sveta« (Jn 6,51). Mi, ki nam je bila podarjena milost vere in to vemo, ji moramo ostati zvesti. Če nam dopovedujejo, da je krščanske Evrope konec, se spomnimo na apostola Petra, ki je na Jezusovo vprašanje, ali ga mislijo tudi apostoli zapustiti, odgovoril: »Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besede večnega življenja!« (Jn 6,68). Resničnost teh besed se vedno znova potrjuje. Če zapustimo Jezusa in njegov evangelij, nimamo kam iti. Jezus nima zamenjave. »Samo ljubezen je vredna, da verujemo vanjo« (H. Urs von Balthasar).

Krščanske vrednote so potrebne, tudi za dobro delovanje politične skupnosti. Letos obhajamo tridesetletnico razglasitve državne samostojnosti. Ob tej priložnosti ponovno izražamo hvaležnost vsem, ki so se za to trudili, posebno še tistim, ki so za to dali življenje. Za samostojno državo smo se odločili, da bi živeli v njej skladno s svojim človeškim dostojanstvom. Da bi ne živeli po zakonih džungle, kjer prevladajo najbolj nasilni in zviti, ampak po pravičnih zakonih in razumnih pravilih, da lahko vsakdo pride do tistega, do česar ima pravico. Pred tremi desetletji smo upali, da se bo Slovenija uveljavila kot demokratična domovina medsebojnega spoštovanja, svobode, sožitja in sodelovanja. A po prvih treh desetletjih imamo vtis, da smo od tega cilja še zelo oddaljeni. Tudi način, kako se spopadamo s sedanjo krizo, kaže na to.

Vsaka kriza je preizkušnja, v kateri se pokažejo dobre strani, razkrijejo pa tudi usodne pomanjkljivosti. Preizkušnja nam nastavi ogledalo, v katerem vidimo svoj pravi obraz. Nekaj podobnega se v tej krizi dogaja tudi z nami kot člani te države.

Tudi v današnjem času krščanska vera in njena moralna načela nikakor niso odveč. Skrb vzbujajoče stanje duha, ki ga mnogi ugotavljajo, nikakor ni brez povezave z razkristjanjevanjem, ki v Sloveniji načrtno poteka od komunistične revolucije naprej. Na mesto

krščanskih vrednot stopata materialistično potrošništvo in ideologija, ki se ne meni za odgovornost do narodne in državne skupnosti in ne verjame v nobeno absolutno in trajno vrednoto. Tedaj preostane samo iskanje lastnega udobja in koristi. Na porabniški miselnosti pa ni mogoče graditi domovine pravičnosti, spoštovanja in sodelovanja ter skrbi za obče dobro.

To nas postavlja pred velike odgovornosti. Nič pa se ne bo izboljšalo samo od sebe. Tudi ne, če bomo samo čakali na boljše čase. Časi bodo boljši, če bomo boljši mi in če se bomo mi bolj potrudili zanje v cerkvenih občestvih in v političnih skupnostih. Bog je naši odgovornosti zaupal prihodnost evangelija v državi Sloveniji. Razmere nas vsak dan bolj nujno kličejo k okrepljeni dejavnosti, ki so jo zadnji papeži poimenovali »nova evangelizacija«.

Dragi bratje in sestre, pred nami je postni čas, ki nas bo pripravil na obhajanje osrednjih krščanskih praznikov Jezusovega trpljenja in vstajenja. Ti prazniki nas vsako leto pozivajo k spreobrnjenju, k lastnemu vstajenju v novega človeka, vedno bolj požrtvovalnega in zavzetega za Božje kraljestvo med nami. Po preizkušnjah, ki jih še ni konec, naj se letos to izpolni v še večji meri. S to željo vam voščimo blagoslovljen postni čas, da bo praznovanje velike noči Gospodovega vstajenja še bolj prežeto z veseljem odrešenja. Amen.

Vaši škofje.